

РЕШЕНИЕ

№ 6593

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 05.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **638** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на „МР Инвестмънт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица][жилищен адрес] х. „Б“, ет.1, ап.№ 3, представлявано от управителя Б. И. К., чрез представител по пълномощие адв. М. Ел-Тал от САК, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22220219008614-091-001/11.08.2020 г., издаден съвместно от К. Г. М.– началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП-С. – възложил ревизията, и И. Р. Н. – главен инспектор по приходите ,ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1818/30.11.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП в частта, с която са установени задължения по ЗКПО за 2018 г. и по ЗДДС за данъчните периоди 02.2018 г., 03.2018 г.,07.2018 г. 08.2018 г. и 12.2018 г.

В жалбата се твърди, че оспореният РА е неправилен и незаконосъобразен. По отношение на установените задължения по ЗКПО се сочи, че липсват мотиви, въз основа на които е отказано да се признае сторения от жалбоподателя разход по фактурите, издадено от „Ънриълсофт“ ЕООД и „Инт Импекс“ ООД. Липсват и писмени доказателства, установяващи че въпросните данъчни документи са дублирани. Неправилно е увеличен данъчният финансов резултат със сумата по фактурата, издадена от „Ресторант Мениджмънт Груп“ ЕООД като за извода на решаващия оран в тази насока също не са изложени мотиви. Непредставянето на документи от извършена насрещна проверка не следва да бъде вменявано в тежест на

ревизираното лице. Данъчните задължения са начислени въз основа не на писмените доказателства, а на предположения. Неправилно е прието, че по издадените от „Про Сървиз 81“ ЕООД, „Еко Керамика“ ЕООД и „Коста Трейд“ ЕООД фактури не са извършени действителни стопански операции. И тук изводите се основават на непредставяне на документи при насрещните проверки, а не на наличната счетоводна документация на жалбоподателя. РА е недоказан и в частта относно начислените лихви. В тази насока ревизиращият екип се е позовал на собствения капитал на дружеството, без същият да е бил изчисляван. По отношение на задълженията по ЗДДС същите не се основават на събраните писмени доказателства. Изводите на приходните органи противоречат на практиката на СЕС и ВАС. Само липсата на материална и кадрова обезпеченост не е достатъчна да бъде отказано правото на приспадане на данъчен кредит. Не е отчетено, че в доставчика „Еко Керамик“ ЕООД е имало 29 действащи трудови договори, в „Коста Трейд“ ЕООД също е имало назначени работници. Не е съобразена практиката на СЕС по съединените дела С-80/11 и С-140/11 и дело С-18/13. От съда се иска отмяната на РА и присъждането на разноските по делото по представения списък. Оспорването се поддържа от адв. М.Ел Тал който представя писмени бележки.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. " при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна. Прави възражение срещу присъждането на разноските по производствата пред касационната инстанция за обжалване на определенията за спиране. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220219008614-020-001/31.12.2019 г., издадена от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С. в качеството на заместник на К. Г. М., съгласно заповед № РД-84-2200-1334/03.12.2019г. на директора на ТД на НАП С., с която е възложено извършване на ревизия на „МР Инвестмънт“ ЕООД за определяне задълженията на дружеството по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периода 01.01.2018 г.- 31.12.2018 г. и по реда на ЗДДС за данъчните периоди 01.01.2018 г.- 31.12.2018 г. Заповедта е връчена на ревизираното лице по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на декларирания електронен адрес на дружеството на 29.01.2020 г. Срокът за извършване на ревизията е продължаван със Заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22220219008614-020-002/ 04.02.2020 г. и № Р-22220219008614-020-003/16.04.2020 г. издадени от К. Г. М. ,на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на директора на ТД на НАП С. като е определен краен срок до 29.06.2020 г. Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220219008614-092-001/14.07.2020 г., връчен на ревизираното търговско дружество по електронен път на 17.07.2020 г. Ревизионният доклад съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК.

Ревизираното дружество е подало възражение по чл.117, ал.5 ДОПК, вх. №53-00-502#6/04.08.2020 г., което е обсъдено от ревизиращия екип и преценено, като неоснователно.

Ревизията приключва с РА № Р-22220219008614-091-001/11.08.2020 г., издаден от К. Г. М. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и И. Р. Н. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 31.08.2020 г.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при ЦУ на НАП-С. с жалба, вх. №53-06-7720/15.09.2020 г. С Решение № 1818/30.11.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“С. при ЦУ на НАП РА е потвърден в частта относно установените данъчни задължения по ЗКПО за 2018 г. и по ЗДДС за данъчните периоди 02.2018 г., 03.2018 г., 07.2018 г., 08.2018 г. и 12.2018 г., ведно със съответните лихви. В останалата част жалбата е оставена без разглеждане като недопустима.

В хода на ревизионното производство е установено, че основен предмет на дейност на „МР Инвестмънт“ ЕООД е ресторантьорска дейност и разносна търговия посредством външни фирми. Декларираната от дружеството икономическа дейност е „Дейност на ресторанти и заведения за бързо хранене“. През ревизирания период в ревизираното дружества няма действащи трудови договори, като първите декларираните трудови договори са от началото на 2020 г. Жалбоподателят упражнява дейност в нает търговски обект - ресторант-пицария в MALL PARADISE CENTER с търговско наименование „Mr. Pizza“. В хода на ревизията е установено, че едноличен собственик на капитала на „МР Инвестмънт“ ЕООД е че „МР Пица“ ЕООД, като същото дружество е едноличен собственик на капитала и на дружествата „Про Сървиз 81“ ЕООД, „Фоод Груп 81“ ЕООД, „МР Пропъртис 81“ ЕООД, „МР Груп 81“ ЕООД, „БИ Консулт 81“ ЕООД, „МР Голд 81“ ЕООД, „МР Логистик 1914“ ЕООД и „МР Капитал“ ЕООД, поради което са направени констатации за наличие на свързаност по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ДОПК между „МР Инвестмънт“ ЕООД и цитираните юридически лица.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56 ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ №№ Р-22220219008614-040-001/08.01.2020 г. и Р-22220219008614-040-002/04.06.2020 г. По първото искане частично са представени документи на 05.03.2020 г., а по второто документите са представени на 17.06.2020 г. С протоколи №1742446/16.06.2020 г. и №1742447/23.06.2020 г. са документирани посещения в счетоводството на ревизираното дружество за преглед на оригинална търговска и счетоводна документация. Извършени са проверки на данни, налични в информационната система на НАП и Агенция по вписванията.

В хода на ревизията са извършени насрещни проверки както следва:

- „Кънвиниънс“ АД:

Изпратено е ИПДПОЗЛ № П-22221920046784-040-001/18.03.2020 г. на декларирания електронен адрес за кореспонденция. На 23.03.2020 г. проверяваното дружество е представило: издадените на жалбоподателя фактури, месечни оборотни ведомости и обороти по с/ка 411-МР Инвестмънт ЕООД, обяснителна записка. Фактурите са платени в брой при доставката и са включени в дневника за продажби. Проверяваното дружество има собствени товарни автомобили и е разполагало с наети по трудови договори лица на съответните длъжности.

- „Деливъри Хироу България“ ЕООД:

На 20.03.2020 г., по електронен път е връчено ИПДПОЗЛ № П-22221020046801-040-001 в отговор на което от проверяваното дружество на 26.03.2020 г. са представени: издадените на жалбоподателя фактури, протоколи за прихващания на вземания, договор за посреднически услуги от 26.04.2018 г., хронологичен регистър на сметка 411/1 и 491/200 – МР Инвестмънт ЕООД, справка за направени парични преводи по сметката на жалбоподателя, писмени обяснения. Процесните фактури са с предмет „услуга“ и са включени в дневника за продажби. Фактурираната услуга представлява 7% комисионна върху стойността на направените поръчки. Проверяваното дружество разполага с наети по трудови правоотношения лица съответстващи на декларираната икономическа дейност.

- „БГМеню“ ЕООД:

На 19.03.2020 г. по електронен път е връчено ИПДПОЗЛ № П-22221020046774-040-001 в отговор на което от проверяваното дружество на 30.03.2020 г. са представени: издадените на жалбоподателя фактури, протоколи за прихващане на вземания, приемо-предавателни протоколи, справка за направените парични преводи по сметката на жалбоподателя, справки за стойността на доставките, обяснителна записка. Процесните фактури са с предмет „услуги“ са включени в дневника за продажби на „БГМеню“ ЕООД за данъчния период ,през който са издадени и представляват 7% комисионна върху стойността на направените поръчки. Проверяваното дружество разполага с наети по трудови правоотношения лица съответстващи на декларираната икономическа дейност.

- „Ресторант Мениджмънт Груп“ ЕООД:

Изпратено е ИПДПОЗЛ № 22220220046770-040-001/17.03.2020 г., връчено на 17.03.2020 г. на деклариран електронен адрес за кореспонденция. В дадения 14-дневен срок не са представени документи и писмени обяснения. Констатирано е, че в подадената ГДД по чл.92 ЗКПО това дружества е декларирано икономическа дейност „Дейност на ресторанти и заведения за бързо хранене“. Дружеството няма регистрирани ФУ с дистанционна връзка с НАП. При първоначалната регистрация на дружеството управител и едноличен собственик на капитала е Б. И. К., което е и управител на ревизираното лице. На 28.12.2018 г. дружеството е преобразувано в ООД, като К. става съдружник. На 17.06.2019 г. е преобразувано в ЕООД с нов собственик и К. е заличена като съдружник. За 2018 г. няма публикуван ГФО.

- „Про Сървиз 81“ ЕООД:

ИПДПОЗЛ № П-222202200320033515-040-001/21.02.2020 г. е връчено по електронен път на 17.03.2020 г. В указания срок не са представени документи и писмени обяснения. На жалбоподателя е издадена една фактура с предмет „услуга“, която е включена в дневника за продажби. През периода на декларираната доставка това дружество няма назначени по трудов договор лица. Декларираната икономическа дейност е „Дейност на ресторанти и заведения за бързо хранене“.

- „Еко Керамик“ ЕООД:

Изпратено е ИПДПОЗЛ № П-222202200320033519-040-001/21.02.2020 г. на декларирания електронен адрес за кореспонденция, от където не е потвърдено получаването му. Извършени са две посещения на адреса на управление, при които не са установени индикации за наличие на офис и/или друг обект на дружеството и не е открит представляващ фирмата. ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл.32 ДОПК. В

указания срок не са представени исканите документи и писмени обяснения. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 31.07.2018 г. по инициатива на данъчен орган. През ревизирания период в „Еко Керамик“ ЕООД има назначени по трудов договор 29 лица на длъжности „общ работник“, „шпакловчик“, „работник изолация“, „бойджия сгради“ и „гипсаджия мазач“. Декларираната икономическа дейност е „Строителство на жилищни и нежилищни сгради“. Дружеството няма подадени ГДД по чл.92 ЗКПО за 2017 г. и 2018 г. и няма публикувани ГФО за дейността. Няма регистрирани ФУ с дистанционна връзка с НАП.

- „Коста Трейд“ ЕООД:

ИПДПОЗЛ № П-22220220033511-040-001/21.02.2020 г. е връчено по реда на чл.32, ал.6 ДОПК. От проверяваното дружество не са представени документи и писмени обяснения. Това дружество е регистрирано по ЗДДС на 22.06.2018 г. и е deregистрирано на 01.02.2019 г. по инициатива на данъчен орган. При проверката е установено, че на жалбоподателя са издадени общо 5 фактури с предмет на доставка „услуга“, които са включени в дневника за продажби за данъчен период м.08.2018 г. През периода на декларираните доставки този доставчик не е имал наети по трудови правоотношения лица. Декларираната икономическа дейност е „Строителство на жилищни и нежилищни сгради“ и трудови договори са сключени на 28.09.2018 г. с работници на длъжност „строителна изолация“, „електротехник“, „инженерен строител“, „общ работник“, „шпакловчик“, „гипсаджия“, „строителен алпинист“, като всичките тези договори са прекратени на 14.01.2019 г. За 2018 г. проверяваното дружество няма подадена ГДД по чл.92 ЗКПО и няма публикуван ГФО за дейността. Дружеството няма регистрирани ФУ с дистанционна връзка с НАП.

По делото е приета съдебно-икономическа експертиза, не оспорена от страните, от заключението на която се установява следното:

По делото и преписката не се съдържат регистри от техните счетоводства, поради което на въпроса за техническата обезпеченост на доставчиците „Про Сървиз 81“ ЕООД, „Еко Керамика“ ЕООД, „Коста Трейд“ ЕООД и „Ресторант Мениджмънт Груп“ ЕООД експертизата не може да отговори.

„Про Сървиз 81“ ЕООД не е подавало уведомления от работодател по чл.62 от Кодекса на труда за 2018 г., т.е. няма назначени лица по трудов договор през процесния период. Приложена е Справка по чл.73, ал.1 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на физически лица през 2018 г. в размер на 18 000,00 лв. на З. Б. за доход от наем на недвижимо имущество, удържан е данък в размер на 1 620,00 лв. Същият доход е изплатен и на И. Б., удържан е данък. При осчетоводяването е използвана сметка 401-1-4 Доставчици „Про Сървиз 81“ ЕООД, но тази подсметка и доставчикът не са включени в Обратната ведомост на сметка 401 Доставчици за периода от 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г. и в обратната ведомост на всички счетоводни сметки на дружеството за този период. Видно от регистър Главна книга за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г., който регистър показва кореспонденцията между сметките за този период в обобщен вид, сметка 602-17 Разходи за външни услуги свързани фирми се приключва със сметка 703 Приходи от продажба на услуги, като оборотът на сметка 602-17 оказва влияние на финансовия резултат. Счетоводно, има осъществена връзка между начисления разход по процесната фактура, издадена от доставчика „Про Сървиз 81“ ЕООД отчетен по сметка 602-17 и начисления приход по сметка 703 Приходи от продажба на услуги. Спазен е счетоводният принцип за начисляване на разход и приход, свързан с този разход в един отчетен период. По кредита на сметка

123 Печалби и загуби от текущата година се осчетоводява разликата от 275 819,24 лв. печалба.

„Еко Керамик“ ЕООД не е подавало Справка по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени суми, различни от доходите по трудово правоотношение за 2018 г. Осчетоводени са 3 плащания в размер на 89 400,00 лв. /44 700,00 лв., 19 100,00 лв. и 25 600,00 лв./.

Използвана е сметка 503 Разплащателна сметка. Но се прилагат 2 платежни нареждания от 02.05.2018 г. – листове 228 стр.2 и 229 – за 63 800,00 лв. и 25 600,00 лв. Вписани са номерата на процесните фактури. Осчетоводяването не отговаря на информацията в първичните документи – платежни нареждания. Обратната ведомост на сметка 401 Доставчици /лист 179 папка 1 на преписката/ не включва доставчик „Еко Керамик“ ЕООД с подсметка 401-3-54. Разходите, свързани със СМР, както е вписано в процесните фактури, издадени от „Еко Керамик“ ЕООД не оказват влияние върху финансовия резултат за 2018 г., но осчетоводяването по тази сметка 219 Други дълготрайни нематериални активи - не е правилно, тъй като счетоводната сметка отчита нематериални активи, а СМР се извършват в строителство на материални активи и заприходяването по сметка на дълготрайни активи се извършва след издаване на съответните актове за завършено строителство и пускане в експлоатация на съответния обект. след извършване на справка в Баланса на „МР Инвестмънт“ ЕООД за 2018 г. се установи, че само част от сумата 1 159 864,88 лв. е записана в раздел I. Нематериални активи, графа 02120 с наименование „концесии, патенти, лицензии, търговски марки, програмни продукти и други подобно права и активи“ в размер на 923 000 лв. По процесните фактури, издадени от „Еко Керамик“ ЕООД са начислени разходи в счетоводството на жалбоподателя по сметка Разходи за външни услуги 602-18 СМР. Не се прилагат документи, като количествено-стойностни сметки, в които да бъдат описани услугите, които са включени в тези строително-монтажни работи. Не се прилагат протоколи за приета работа.

К. Трейд“ ЕООД не е подавало Справка по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени суми, различни от доходите по трудово правоотношение за 2018 г. През 2018 г. дружеството е сключило 59 трудови договори, като назначените лица са от 28.09.2018 г. и от началото на м. октомври 2018 г., т.е. работниците са назначени след издаване на процесните фактури през м.08.2018 г. Декларирана е дейност с код 4120 от Националната класификация на икономическите дейности /НКИД 2008/ - Строителство на жилищни и нежилищни сгради. Осчетоводени са 5 плащания в размер на 60 000,00 лв. /12 240,00 лв., 15 600,00 лв., 14 820,00 лв., 10 680,00 лв. и 6 660,00 лв./, която е общата сума по фактурите. Използвана е сметка 503 Разплащателна сметка. Приложено е едно платежно нареждане на лист 226 стр.2 за обща сума от 60 000,00 лв., като са вписани номерата на процесните 5 фактури. Обратната ведомост на сметка 401 Доставчици /лист 179 папка 1 на преписката/ не включва доставчик „Коста Трейд“ ЕООД с подсметка 401-3-57. Обратната ведомост на сметките от група 60 Разходи по икономически елементи съдържа сметка 602-18 СМР, която се използва за осчетоводяване на разходите по процесните фактури, издадени от „Коста Трейд“ ЕООД /лист 268-269, папка №2. Сметката се приключва със сметка 613 Разходи за придобиване на ДМА /Дебит сметка 613/Кредит сметка 602-18 СМР – със сумата 1 149 864,88 лв./, а тази сметка се приключва със сметка 219 Други дълготрайни нематериални активи. Сметката остава със салдо към 31.12.2018 г. в размер на 1 159 864,88 лв. /10 хил. са прехвърлени от сметка 207/. По процесните фактури, издадени от „Коста Трейд“ ЕООД са начислени разходи в счетоводството на

жалбоподателя по сметка Разходи за външни услуги 602-18 СМР. Не се прилагат документи, като количествено-стойностни сметки, в които да бъдат описани услугите, които са включени в тези строително-монтажни работи. Не се прилагат протоколи за приета работа.

„Ресторант Мениджмънт Груп“ ЕООД през 2018 г. е сключило 735 трудови договори, като някои от тях са прекратени още през 2018 г., а други през 2019 г. и 2020 г. Длъжността на назначените е: сервитьори, чистачи, снабдители, работници в кухня и др., предвид декларираната дейност: Дейност на ресторанти и заведения за бързо обслужване. Не е подавана Справка по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на физически лица, различни от доходи по трудови правоотношения. На фактурата е записано осчетоводяването: Дебит подсметка 602-19 *Други* /наименованието е взето от регистъра на сметка 602 Разходи за външни услуги /л.268-269 от папка №2/, кредит подсметка 499-3 Ресторант Мениджмънт Г. ЕООД /регистър на сметка 499 Други кредитори – лист 270 от папка №2/. Със запис по посочените счетоводни сметки се начисляват разходи за външни услуги и се начислява задължение към „Ресторант Мениджмънт Груп“ ЕООД. Сметка 602-19 е приключена със сметка 702 Приходи от продажба на стоки, с което се оказва влияние върху финансовия резултат за 2018 г., видно от Главната книга – лист 135 стр.2 от папка №1. Начислен е разход по процесната фактура, отразен по дебита на сметка Разходи за външни услуги 602-19 *Други* и сметката се приключва със сметка 702 Приходи от продажба на стоки, с което се оказва влияние върху финансовия резултат за 2018 г. След обвързване на разхода, начислен по сметките, отчитащи разход с прихода по сметка 702 Приходи от продажба на стоки е видно, че от продажбата на стоки е реализирана печалба в размер на 269,75 лв., отразена по кредита на сметка 123 Печалби и загуби от текущата година. Доставчиците „Про Сървиз 81“ ЕООД, „Еко Керамика“ ЕООД, „Коста Трейд“ ЕООД и „Ресторант Мениджмънт Груп“ ЕООД не са представили никакви документи, следва извод че не са сключвали граждански договори за изпълнение на задачи. Ако тези доставчици са превъзлагали дейност на подизпълнители, то тази информация може да се вземе само от техните счетоводства, но от тях не се представя документация.

Дали доставчиците на жалбоподателя са ползвали данъчен кредит при покупка на стоките и услугите, които са били предмет на реализация в полза на жалбоподателя, може да се установи от счетоводната информация на доставчиците, но те не представят документи.

Собственият капитал на „МР Инвестмънт“ ЕООД към 31.12.2018 г. е 45 311,51 лв. Привлеченият капитал обхваща заемите, задълженията и финансиранята. Привлеченият капитал към 01.01.2018 г. е 2 002 000 лв. Привлеченият капитал към 31.12.2018 г. е 2 358 000 лв. Общ размер на разходите за лихви по сметка 621 Разходи за лихви-214 007,93 лв. След извършване на изчисленията в констативно-съобразителната част, се достига до сумата 13 618,25 лв. - размерът на непризнатите разходи за лихви, с която сума следва да се увеличи счетоводният финансов резултат за 2018 г. и да се регулира данъчната печалба в посока увеличение.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

Оспорваният РА № Р-22220219008614-091-001/11.08.2020 г.

е издаден от възложителя на ревизията и ръководителя на ревизията съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 24 ЗЕДЕП, възпроизведени на хартиен носител (л. 52 и сл.).

Спазена е предписаната от чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с всички задължителни реквизити по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна допълнително установените публични задължения. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД № Р-22220219008614-092-001/14.07.2020 г., съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 ДОПК неразделна негова част.

Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения. Образовано е съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК с издаването на ЗВР №Р-22220219008614-020-001 от 31.12.2019 г. от Т. Б. Г. на длъжност началник сектор, в качеството му на заместник на К. Г. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“ „дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С./ заповед № РД-84-2200-1334/03.12.2019г. на директора на ТД на НАП С.-л.39/, определен по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК да възлага ревизии със заповед № РД-01-818/10.05.2019г. / на директора на ТД на НАП С.. ЗВР №Р-22220219008614-020-001 от 31.12.2019 г. има задължителното съдържание по чл. 113, ал. 1, т. 1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано с данните по чл. 81, ал. 1, т. 2–5 ДОПК; определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите; конкретизирани са ревизираните задължения и ревизираните периоди; даден е 3-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл. 114, ал. 1 ДОПК. Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. В рамките на ревизията от проверявания субект са изискани на основание чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи процесуални действия. Ревизията е извършена в определения със ЗВР №Р-22220219008614-020-001 от 31.12.2019 г. и ЗИЗВР № № Р-22220219008614-020-002 от 04.02.2020 г. и № Р-22220219008614-020-003 от 16.04.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен РД № Р-22220219008614-092-001 от 14.07.2020 г., чието съдържание съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

По приложението на материалния закон:

По ЗДС:

1. С РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 22 000 лв. по фактура № 5/28.02.2018 г. , издадена от „**Про Сървиз 81**“ ЕООД с предмет на доставката „услуга“. Съгласно представения от ревизираното лице договор от

20.12.2017 г. тези услуги включват: изработка и внедряване на различни стандарти - по обслужване на клиенти, стандарт „Бар“, за подготовка и реализация на станция „Пица“, за подготовка и реализация на станция „Топла кухня“, за работа на хигиенисти и миячи, за посрещане, изпращане и настаняване; Системи за обучение и внедряване на нови служители в ресторанти от веригата Mr. Pizza; системи за контрол на качество; меню, включващо изготвяне на рецепти, калкулации, визия и снимки, обучение на служители на презентационни умения; система за контрол ХАССП; система за анализ на опасностите и контрол на критичните точки; мониторингови програми.

В хода на ревизията е установено, че едноличен собственик на капитала на ревизираното лице „МР Инвестмънт“ ЕООД и на доставчика „Про Сървиз 81“ ЕООД е едно и също дружество - „МР Пица“ ЕООД. Извършената насрещна проверка констатира, че през периода на декларираната доставка този доставчик няма назначени лица по трудов договор и няма подадена Справка по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения през 2018 г. Тези данни се потвърждават и от заключението на приетата ССЕ. Не са представени и доказателства за наемането на подизпълнител. От друга страна малко преди процесната доставка (на 30.01.2018 г.), по ф/ра №[ЕИК] „МР Инвестмънт“ ЕООД от своя страна е осъществил към „Про Сървиз 81“ ЕООД доставка на услуга с аналогични предмет и стойности, както в процесната фактура. По делото липсват доказателства, от които да се установи мястото, на което този доставчик е извършил фактурираните дейности, нито какъв материално-технически или друг стопански инвентар е използван.

Горните изводи на съда се подкрепят и от заключението на приетата ССЕ, в което изрично е отбелязано, че в Оборотната ведомост на дружеството на всички счетоводни сметки /л.148-149/ са включени само записите по посочените доставчици в регистъра на сметката /лист 179/. Сред тези доставчици не се намира „Про Сървиз 81“ ЕООД.

Правото на приспадане на данъчен кредит е субективно публично право на данъчно-задълженото лице с насрещен субект приходната администрация. Това право е обусловено от кумулативното осъществяване на материалноправните предпоставки на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС изисква и установяването на реално получаване на стоките или услугите по облагаемата доставка. Съгласно чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС, когато стоките или услугите се използват за целите на извършените от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът – регистрирано по този закон лице му е доставил или предстои да му достави. Съгласно чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по закона за получени стоки или услуги по облагаеми доставки. Правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, арг. чл.68, ал.2 от ЗДДС. Следователно за да възникне право на приспадане на данъчен кредит следва да е осъществена реална доставка, която изпълнява критериите на чл.6, ал.1 и чл.9 ал.1 от ЗДДС, както и да са налице предвидените в чл.71, т.1 ЗДДС документи. В този смисъл е и константната практика на ВАС и СЕС - за да е налице право на приспадане на данъчен кредит е необходимо наличието на две кумулативно дадени предпоставки - стоките да са били доставени или услугите – извършени и данъчнозадълженото лице да притежава

фактура или документ, който съгласно критериите, определени от въпросната държава-членка, може да се счита за служещ за фактура. В т.30 от Решение на СЕС от 31.01.2013 г., постановено по дело С-642/11 се казва, че „в съответствие с членове 167 и 63 от Директива 2006/112 правото на приспадане на начислен ДДС по принцип е свързано с действителното извършване на облагаема сделка”, а в т. 44 е заявено, че „принципът на данъчен неутралитет допуска на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение че липсва облагаема сделка”.

Съобразно константната практика на ВАС доказателствата за реалното осъществяване на доставката на услуга могат условно да бъдат разделени на две групи: в първата група са доказателствата, установяващи потенциалната възможност да осъществяване на доставката - материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика, а във втората група - доказателствата, сочещи прякото ѝ реализиране - протоколи за приемане на работата, доказателства за осчетоводяване и начин на остойностяване като количествено-стойностни сметки и др. Липсата на която и да е от двете групи доказателства обуславя нереалност на фактурираната доставка и непризнаване на правото на приспадане на данъчен кредит.

Само наличието на фактури и осчетоводяването им при получателя и при неговите доставчици, не е достатъчно за да възникне и законосъобразно да се упражни правото на приспадане на ДДС. Получателят на доставката е длъжен да притежава всички необходими доказателства, установяващи реалното изпълнение на фактурираните му доставки. В тежест на ревизираното лице е да докаже всички елементи на фактическия състав по чл. 69, ал. 1 ЗДДС вр. с чл. 6 ЗДДС, вкл. и реалност на изпълнението на доставката. Освен изискванията по чл. 71 вр. чл. 114 и 115 ЗДДС - наличие на данъчен документ, посочване на ДДС на отделен ред и начисляване на ДДС, е необходимо да се установи наличие на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС, т.е. реално осъществена доставка.

Такова доказване в настоящето производство не бе осъществено от жалбоподателя. От доказателствата по делото се установява липсата на данни за каквато и да е материално-техническа или кадрова обезпеченост на доставчика. За по-малко от един месец свързаните дружества си разменят аналогични услуги. Освен договор и ППП липсват каквито и да е доказателства за реално извършена доставка, която с оглед предмета изисква висококвалифициран и специфичен кадрови потенциал. Правилен е изводът на решаващия орган, че между страните е документирана формална доставка между свързани лица, респ. че е налице абсолютна симулация. В този смисъл е и практиката на СЕС по дело С-18/2013, съгласно което Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, стига да са изпълнени следните две условия — посочените обстоятелства да сочат за наличието на измама и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама. От доказателствата по

делото е видно, че в случая се касае до данъчна измама - размяната между свързани лица на сходни доставки, без доказателства за реалното им извършване, липсата на доказателства за наличието на персонал, материали и активи у доставчика, необходими за осъществяването на фактурираните услуги, липсата на доказателства за използване на получената доставка в по-нататъшната икономическа дейност на ревизираното лице, всичко това обуславя извод, че жалбоподателят няма как да не е знаел, че участва в данъчна измама.

2. По фактурите, издадени от „Еко Керамик“ ЕООД и „Коста Трейд“ ЕООД с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 24 900 лв. Съгласно процесните фактури предмет на доставките е „СМР по договор“ и „услуга по договор“. Такива договори не са представени нито от страна на ревизираното лице, нито в отговор на връчените ИПДПОЗЛ на доставчиците. Видно от протокол № 1742447/23.06.2020 г. такива договори не са открити и в счетоводството на „МР Инвестмънт“ ЕООД. От страна на ревизираното лице не са представени никакви документи, съпътстващи процесните фактури – договори, актове за приемане на извършените дейности, документи, от които да се установи вид, количество и единична цена на фактурираните дейности. И двата доставчика не са подали ГДД по чл.92 ЗКПО за 2018 г., т.е. не са отчетели приходи и финансов резултат от процесните доставки. От доказателствата по делото не може да се определи предметът на доставките, в т. ч. вида, количеството, мястото, обектите и единичната цена. От заключението на вещото лице е видно, че Оборотната ведомост на сметка 401 Доставчици /лист 179 папка 1 на преписката/ не включва доставчик „Еко Керамик“ ЕООД с подсметка 401-3-54, както и Оборотната ведомост на сметка 401 Доставчици /лист 179 папка 1 на преписката/ не включва доставчик „Коста Трейд“ ЕООД с подсметка 401-3-57.

За да упражни право на данъчен кредит на първо място ревизираното лице следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115. По всички процесни фактури, издадени от „Еко Керамик“ ЕООД и „Коста Трейд“ ЕООД липсва индивидуализация на предмета. Предметът на фактурите, издадени от „Еко Керамик“ ЕООД е „СМР по договор“, а на издадените от „Коста Трейд“ ЕООД - „услуга по договор“, което не позволява да се определи както вида на доставката, така и количеството на стоките и услугите. Процесните фактури не отговарят на изискването на чл. 226, т. 6 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и на цитираната разпоредба на чл. 114, ал. 1, т. 9 ЗДДС. Във тях не се съдържа релевантната информация, необходима за индивидуализирането на престацията. Както е посочено в Решение № 5724 от 19.05.2015 г., постановено по адм.д. № 9032/2014 г. на ВАС „Непълнотата на фактурите възпрепятства установяване съответствието на действително извършените сделки, възможността за доказване реалността на доставките, респективно установяване настъпването на данъчното събитие, и е самостоятелно основание за отказ на право на данъчен кредит по тези фактури“. В този смисъл е и Решение по дело С-271/12 на СЕС, съгласно което „правото на приспадане на ДДС може да се откаже на данъчнозадължените лица, получатели на услуги, които разполагат с непълни фактури, дори ако в допълнение към последните след приемането на решението за отказ е предоставена информация с цел да се докаже действителното извършване, естеството и стойността на фактурираните сделки“.

С оглед изложеното съдът намира, че правилно ревизиращият екип е приел, че по процесните фактури, издадени от „Про Сървиз 81“ ЕООД, „Еко Керамик“ ЕООД и

„Коста Трейд“ ЕООД, не е налице реална доставка по смисъла на чл.6 и чл.9 ЗДДС и законосъобразно е отказал правото на приспадане на данъчен кредит.

3. С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди 10.2018 г. и 12.2018 г. в общ размер на 2 136,37 лв. по фактури, издадени от „Ънриълсофт“ ООД и „Инт Импекс“ ООД.

От доказателствата по делото се установява, че първият доставчик - „Ънриълсофт“ ООД, е издал на „МР Инвестмънт“ ЕООД три фактури - № 70072/30.12.2017 г., № 56652/28.12.2017 г. и 56653/28.12.2017 г. с предмет „покупка на услуга“. Ревизираното дружество е включило същите и е приспаднало данъчен кредит в общ размер на 2 072,20 лв. в периода, в който са издадени – м.12.2017 г. Ревизията е установила обаче, че същите фактури са включени и в дневника за покупки за м.12.2018 г. и по този начин ревизираното лице повторно е приспаднало данъчен кредит в размер на 2 072,20 лв. за данъчен период м.12.2018 г.

Вторият доставчик - „Инт Импекс“ ООД е издал на „МР Инвестмънт“ ЕООД фактура № 85710/12.10.2018 г., с предмет „покупка на услуга“. В хода на ревизионното производство е констатирано, че тази фактура е включена два пъти в дневника за покупки за данъчния период м.12.2018 г. и ревизираното дружество е приспаднало два пъти данъчен кредит в общ размер на 64, 17 лв.

Съгласно чл. 25, ал.6 ЗДДС данъкът по този закон става изискуем на датата на възникване на данъчното събитие, а чл.68, ал.2 ЗДДС определя, че правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. С оглед цитираните законови текстове съдът намира, че правилно е отказано правото на повторно приспадане на данъчен кредит по изброените по-горе фактури в общ размер на 2 136,37 лв.

Съдът намира за неоснователен доводът на жалбоподателя, че не се касае за дублиране, тъй като предметът във фактурите е различен. Дублирането е очевидно – касае се до фактури с един и същ номер и дата на издаване, с един и същ издател и получател. Ревизираното лице е осъществило правото си на приспадане на данъчен кредит за периодите на издаване на фактурите, затова повторно ползване на нова право по същите фактури е недопустимо.

С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 45,60 лв. по фактура №12031/16.04.2018 г., издадена от „Елит Асансьорен Сервиз“ ЕООД, в размер на 45,60 лв. Ревизиращият екип е констатирал, че в цитираната фактура като получател е посочен „МР Логистик 1914“ ЕООД, а не ревизираното дружество. Съгласно чл.114, ал.1, т.7 ЗДДС фактурата задължително съдържа име и адрес на доставчика, а чл.71, ал.1, т.1 ЗДДС определя, че лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато е притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115. В настоящия случай ревизираното дружество не притежава данъчен документ, в който да е посочено като получател, поради което съдът намира, че законосъобразно ревизиращият екип е отказал правото на приспадане на данъчен кредит.

По ЗКПО:

Увеличението на финансовия резултат на дружеството за 2018 г. с непризнати разходи в размер на 10 681,83 лв. е правилно. Приходните органи са се позовали на чл. 26, т. 2 ЗКПО - разходи които не са документално обосновани по смисъла на този закон, за да мотивира конкретното преобразуване на финансовия резултат. От доказателствата по

делото се установява, че ревизираното дружество е включило трите фактури, издадени от „Ънриълсофт“ ООД и е приспаднало данъчен кредит в общ размер на 2 072,20 лв. в периода, в който са издадени – м.12.2017 г. Същите фактури обаче са включени и в дневника за покупки за м.12.2018 г. и по този начин ревизираното лице повторно е приспаднало данъчен кредит в същия размер за данъчен период м.12.2018 г. По отношение на издадената фактура от доставчика „Инт Импекс“ ООД е установено, че тази фактура е включена два пъти в дневника за покупки за данъчния период м.12.2018 г. и ревизираното дружество е приспаднало два пъти данъчен кредит в общ размер на 64, 17 лв. При това дублиране на процесните фактури жалбоподателят повторно е осчетоводил „Разходи за външни услуги“ в размер общо по четирите фактури на 10 681, 83 лв.

Съгласно текста на чл. 10, ал. 1 ЗКПО счетоводен резултат се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция. Повторното осчетоводяване на тези разходи не е документално обосновано, поради което правилно приходните органи са приели, че те не отразяват вярно извършена стопанска операция и са налице предпоставките за приложение на чл.26, т.2 ЗКПО. Начислените повторно разходи в размер на 10 681,83 лв. следва да бъдат отнесени в увеличение на счетоводния финансов резултат за 2018 г.

За 2018 г. ревизираното лице е осчетоводило разход в размер на 228 лв. по фактура № 12031/16.04.2018 г., издадена от „Елит Асансьорен Сервиз“ ЕООД. От тази фактура се установява, че получател на доставката е „МР Логистик 1914“ ЕООД , а не „МР Инвестмънт“ ЕООД. Ревизираното лице не притежава първичен счетоводен документ за този разход, което го прави документално необоснован и правилно приходните органи са приели, че сумата от 228 лв. следва да бъде отнесена в увеличение на счетоводния финансов резултат за 2018 г.

По отношение на непризнатия разход в размер на 400 000 лв. по фактура № 5/31.12.2018 г., издадена от „Ресторант Мениджмънт Груп“ ЕООД съдът намира следното: По делото е представен договор за франчайз от 01.12.2017 г. Съгласно този договор франчайзодателят отстъпва на франчайзополучателя изключителното право на производство и продажба под търговската марка „Mr. PIZZA“ в Paradise Center“-С. за срок от една година, т.е. до 01.12.2018 г. Предвидено е франчайзополучателят да заплаща на франчайзодателя възнаграждение в размер на 1% от реализирания оборот на продукта като сумата се превежда след подписване на приемо-предавателен протокол в края на периода на договора. Извършената насрещна проверка на доставчика установява, че през периода на издаване на фактурата жалбоподателят и доставчикът са били управлявани и представлявани от едно и също лице – Б. И. К.. В отговор на връченото ИПДПОЗЛ не са представени исканите документи и обяснения. Този доставчик няма публикуван ГФО за 2018 г. Направен е анализ на движението на банковите сметки на ревизираното лице, при който не са установени плащания към „Ресторант Мениджмънт Груп“ ЕООД по процесната фактура през 2018 г. и следващите години. По делото не са представени приемо-предавателни протоколи, изискуеми съгласно сключения договор. Ревизираното дружество не е представило доказателства, удостоверяващи конкретния вид на получените услуги. Приходните органи са установили, че в дневниците за продажби на ревизираното лице няма включен данъчен документ, издаден от „Ресторант Мениджмънт Груп“ ЕООД. Съгласно чл.10, ал.1 ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели когато е

документално обоснован, т.е. когато отразява вярна стопанска операция. С оглед изложеното правилно приходните органи са приели, че липсват доказателства за реално осъществена доставка, поради което договорът за франчайз е неотносим към процесната фактура и отчетоводеният разход, в размер на 400 000 лв. не следва да бъде признат.

Правилно ревизиращият екип е приел, че отчетените от жалбоподателя разходи по услуги, документирани с фактури, издадени от „Про Сървиз 81“ ЕООД, „Еко Керамик“ ЕООД и „Коста Трейд“ ЕООД, в общ размер на 234 500,00 лв. не следва да бъдат признати. В раздела относно ЗДДС са изложени съображенията на съда относно липсата на реални доставки по процесните фактури, издадени от горните доставчици. След като тези фактури не отразяват действително осъществени стопански операции правилен е изводът на приходните органи, че не е налице документално обоснован първичен счетоводен документ по смисъла на ч.10, ал.1 ЗКПО.

По делото е безспорно установено, че отчетеният разход в размер на 57,54 лв. е за лихви по просрочени задължения към бюджета. Съгласно чл.26, т.6 ЗКПО не се признават за данъчни цели разходи за начислени глоби, конфискации, включително по чл. 307а от Наказателния кодекс и други санкции за нарушаване на нормативни актове, лихвите за просрочие на публични държавни или общински задължения. От горното следва, че сумата 57,54 лв. следва да бъде отнесена в увеличение на счетоводния финансов резултат за 2018 г., както са приели приходните органи.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя и в частта, относно извършеното увеличение на счетоводния финансов резултат на дружеството с непризнатия по реда на чл. 43 от ЗКПО размер на разходите за лихви. В хода на ревизията е установено, че Решение от 10.11.2017 г., едноличният собственик на капитала „МР Пица“ ЕООД като едноличен собственик на капитала и на „МР Инвестмънт“ ЕООД е предоставил на последния допълнителна парична вноска, в размер на 2 000 000 лв. Съгласно постигнатите договорености ревизираното лице не дължи лихва за срок от една година, считано от датата на първото плащане, като след изтичането на този период, дължимата лихва е в размер на 11%. В хода на ревизията е установено, че във връзка с полученото финансиране „МР Инвестмънт“ ЕООД е начислил разходи за лихви за 2018 г., в общ размер на 213 950,39 лв. Съгласно чл.43, ал. 3, т.1 ЗКПО в действащата към съответния период редакция, в разходите за лихви се включват всички финансови (лихвени) разходи, отчетени по финансиране с привлечен капитал, с изключение на лихви по финансов лизинг и банков кредит, освен когато страните по сделката са свързани лица или лизингът, съответно кредитът, е гарантиран или обезпечен от или е отпуснат по нареждане на свързано лице;. Безспорно тази допълнителна парична вноска представлява финансиране с привлечен капитал от свързано лице, а когато страните по сделката са свързани лица, разходите за лихви подлежат на регулация по реда на чл.43 ЗКПО. По делото е установено, че привлеченият капитал е три пъти по-голям от собствения капитал на ревизираното дружество, като по този начин то се явява слабо капитализирано предприятие по смисъла на ЗКПО. Ревизираното дружество е следвало, но не е приложило правилата за регулиране на слабата капитализация за 2018 г., предвидени в чл. 43 от ЗКПО. Приходните органи правилно са приели, че разходи за лихви, в размер на 13 618,25 лв. не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане и с посочената сума е извършил увеличение на счетоводния финансов резултат. Ревизиращият екип е посочил също така, че непризнатите разходи за лихви се признават за данъчни цели през следващите

5 години до изчерпването им по реда на чл. 43, ал. 2 от ЗКПО. Горната сума в размер на 13 618,25 лв. се потвърждава и от т.6 от заключението на приетата ССЕ.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че ревизията не е установила размера на собствения капитал, който участва във формулата по чл.43 ал. 6 ЗКПО, тъй като необходимите данни се съдържат в счетоводния баланс на „МР Инвестмънт“ ЕООД и същите са декларирани от самото ревизирано лице.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенцията на страните за присъждане на разноски. Ответникът не е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението да се произнесе по тази претенция, а единствено го лишава от правото да иска изменение на решението в частта на разноските.

По аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя разноски не се дължат, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 3 883 лева, определен по реда на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МР Инвестмънт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица][жилищен адрес] х. „Б“, ет.1, ап.№ 3, срещу Ревизионен акт № Р-22220219008614-091-001/11.08.2020 г., потвърден с Решение № 1818/30.11.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП в частта, с която са установени задължения общо в размер на 135 289,73 лв., както следва: по ЗКПО за 2018 г., в размер на 65 908,56 лв. и по ЗДДС за данъчните периоди 02.2018 г., 03.2018 г.,07.2018 г. 08.2018 г. и 12.2018 г. в размер на 49 081,97 лв. и лихви в общ размер на 20 299,20 лв.

ОСЪЖДА „МР Инвестмънт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица][жилищен адрес] х. „Б“, ет.1, ап.№ 3, да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ С. юрисконсултско възнаграждение, в размер на 3 883 /три хиляди осемстотин осемдесет и три/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

